

Nieuwbouw

Hoofdartikel:

**‘Daar mag je
straks gaan wonen’**

4

Feiten en cijfers:

**Van idee tot laatste
verhuisdoos**

14

CLIËNT AAN HET WOORD

Ria

Hoe lang woon je bij de Rozelaar?

Al ruim 21 jaar. Voorheen in het Gasthuis, nu aan de Irishhof in een eigen appartement.

Wat voor werk doe je?

Ik werk in de horeca van de Beeldentuin, en op donderdag in de keuken bij Ruimzicht.

Wat doe je graag als je vrij bent?

Het dorp ingaan, haken, televisiekijken, of een spelletje doen.

Hoe heb je de verhuizing voorbereid?

Via de nieuwsbrieven kreeg ik informatie. Samen met mijn zorgcoördinator heb ik alles doorgenomen. En met mijn zussen heb ik plannen gemaakt voor inpakken en het uitzoeken van nieuwe spullen voor het appartement.

Wat is het leukste aan je nieuwe appartement?

Dat alles nieuw en lekker fris is.

IN DIT MAGAZINE

Cliënt aan het woord	2
Column	3
Hoofdartikel	4
Het gewone leven	7
De MiddenIn	8
Een dag uit het leven van	10
Medewerkers	12
Feiten & Cijfers	14
Een Rozelaartje	16

COLOFON

Redactie: *Jacomine Blom
Elsamarie Groenendaal
Philip Miedema
Carla Saathof
Gesina Timmer
Nico Vonder*

Eindredactie: *Jeannette Bos*

Fotografie: *Hans Malestein
Wiep van Apeldoorn*

Teksten: *Arnoud Kamerbeek*

Cover: *Bewoner Renate voor de
nieuwe woonlocatie*

Vormgeving: *Treffend & Co*

Drukwerk: *Verloop drukkerij*

Column

Dan reken ik op u.

Het was een kort gesprek. De boodschap was helder. Het gaat niet door. Ik legde de telefoon neer. Jaren van voorbereiding kwamen hiermee ten einde. Er was lang aan gerekend en iedereen had zijn best gedaan, maar het was gewoon niet te realiseren.

Op dit soort momenten loop ik graag even naar beneden. “Ha Philip, wanneer kom je weer mee-eten?”. Door de hartelijke begroeting en de onbevangen vraag van een deelnemer verbetert mijn stemming direct. Daarom ga ik zo graag even meewerken, mee-eten of gewoon een praatje maken. Of, zoals die ene keer, met de bus meerijden. We reden in het buitengebied van Kootwijkerbroek. De vader van Henk kwam het huis al uit zodra hij de bus op het erf hoorde komen. De chauffeur stelde mij voor: “Dit is de nieuwe directeur.” Het werd gewaardeerd dat ik een keer meekwam, maar dan moest ‘de vrouw’ ook even gehaald worden. Terwijl de moeder van Henk aanstalten maakte om naar buiten te komen, deelde zijn vader hun zorgen. Moeder kwam net uit het ziekenhuis en

gelukkig ging het nu goed, maar ze werden ouder. Nu konden ze het nog goed doen, maar wat als het niet meer ging? Henk stond al een tijd op de wachtlijst van de Rozelaar. Ze wachtten geduldig. “Maar als het niet meer gaat, dan reken ik op u.”

Dit gesprek op het boeren erf heb ik vaak aangehaald in overleggen met alle betrokkenen. Beelden helpen meer dan cijfers. Met de tomeloze inzet van de Woningstichting Barneveld, de gemeente Barneveld, de provincie en vele medewerkers van de Rozelaar wonen Henk en 26 andere bewoners sinds september in onze nieuwe woonlocatie aan de Irishhof.

Philip Miedema
Raad van Bestuur

Ouders kijken met goed gevoel terug op de verhuizing van hun zoon

‘KIJK HENK, DAAR MAG JE STRAKS GAAN WONEN’

Henk van de Krol (31) is één van de nieuwe bewoners van de woonlocatie aan de Irishof. Zijn hele leven woonde hij bij z'n vader en moeder op een boerderij in Kootwijkerbroek. De verhuizing naar een eigen appartement in Barneveld is een grote stap, ook voor z'n ouders Jan en Eef van de Krol. Een gesprek over zorgen, het toeleven naar de verhuizing en het loslaten. “Het is goed dat het zo geleidelijk is gegaan.”

De jeugd van Henk speelt zich buiten af op de grasmaaier en tussen de koeien. Binnen speelt hij graag blokfluit en orgel. Aandacht vanuit het gezin is er volop, maar er zijn natuurlijk ook zorgen. “We hadden niet meer op Henk gerekend”, zegt vader Jan. Hij kwam een jaar of negen achter de anderen aan. Dat was best moeilijk. Maar het zorgde er ook voor dat we Henk veel aandacht konden geven zonder de andere kinderen tekort te doen. Zijn vijf broers en zussen hadden óók veel aandacht voor hem. Dat was een grote zegen.”

Jan van de Krol vervolgt: “Bij zijn geboorte dachten we: hopelijk kan hij later zichzelf aankleden, zich redden, zindelijk worden. Als dat eenmaal kan, ga je grenzen verleggen. Zou hij ook nog kunnen lezen en schrijven?” Dat komt er niet van, al gaat Henk eerst gewoon naar de basisschool. Later komt hij op een ZMLK-school terecht, waar hij tot z'n zestiende op zit. In die periode wordt duidelijk dat Henk erg weinig ziet. Z'n goede gehoor en muzikaliteit vallen ook op. “Als er een auto aankwam, wist hij precies wie het was, ook al kon hij dat niet zien”, zegt vader Jan. “Hij hoorde het aan het geluid van de auto. En met blokfluit leren spelen was noten lezen geen doen. Maar hij ging net zo lang door totdat hij alles zomaar kon spelen.”

Toen school steeds lastiger werd, ging Henk een paar dagen naar dagbesteding van de Rozelaar. Dat werd al snel de hele week. “Daar kon hij wat met z'n handen doen, veel fijner”, zegt moeder Eef. “Nu zit hij op de Schaffelaar, daar doet hij van alles.” “Ik was er net nog, hij had z'n sleutels vergeten”, vult vader Jan lachend aan. Hij was druk aan het vegen. Net als op de boerderij, want er is niemand die zo netjes veegt als Henk. Met alles is het even voordoen en hij doet je na. Dat is altijd zo geweest.”

Wanneer komt dan toch het moment dat je als ouder denkt dat het beter is dat je kind verhuist? “Ach, dat gaat geleidelijk”, zegt vader Jan met een zucht. “Het zorgen werd voor ons steeds moeilijker, zeker nadat Eef een beroerte heeft gehad. Maar we zijn altijd een beetje terughoudend geweest over verhuizen. We hebben nog nooit een kind het huis uitgestuurd. Wat het verstand betreft zeg je: het moet. Maar het gevoel zegt wat anders.”

De ouders van Henk hadden een duidelijke voorkeur voor een woonlocatie van de Rozelaar. Vader Jan: “Je kon daar merken: God staat voorop. Dat is voor ons heel belangrijk. Hij heeft ook als voorbereiding op de verhuizing bij het Gasthuis gelogeerd.

Elke twee weken een nachtje, en dat zeker een jaar lang. Hoe ze dat opgevangen hebben ... hij was echt thuis, ook met de bewoners. Dat lag echt aan de goede leiding.” “In het begin hadden we wel een voorkeur voor Kootwijkerbroek”, geef moeder Eef aan. “Een jaar of tien geleden was er sprake van dat de Rozelaar hier een gedeelte ging bouwen bij Norschoten. Dat ging niet door. We hebben het toen van ons afgezet. Later bleek dat ze bezig waren

met de nieuwbouw in Barneveld. Dat leek ons wel wat. Henk werkt daar, we hebben er een dochter wonen en een andere dochter heeft er een winkel.”

Eind 2020 kregen de ouders van Henk de officiële bevestiging dat hun zoon een plek zou krijgen bij de nieuwe woonlocatie aan de Irishof. Omdat de bouw nog moest beginnen, voelde het nog ver weg voor ze. Als het over verhuizen ging, reageerde Henk nog niet enthousiast: “Ik hoor hier!”.

Henks ouders besloten het te laten rusten totdat er echt gebouwd werd. “Hij moet het zien, anders weet hij niet waar je het over hebt”, zegt vader Jan. “Grote afstanden kan hij redelijk zien. Af en toe reden we langs. ‘Kijk Henk, daar mag je straks gaan wonen’. Echt reageren deed hij daar niet op.” Naarmate de verhuizing dichterbij

kwam, veranderde er iets bij Henk. “Hij werd steeds belangstellender”, zegt moeder Eef. “Voor het uitzoeken van de inrichting hebben we hem overal mee naartoe genomen. Zodat hij meer het idee kreeg van wat er stond te gebeuren.” Wat ook hielp volgens vader Jan, is de betrokkenheid van het hele gezin. “Henk is met z’n broers en zussen naar de Ikea geweest. Z’n broer heeft een week vrij genomen om te klussen. Ze hebben geholpen met de naam naaien in alle

naar uit. Het nieuwbouwproces was ook een mooie voorbereiding op het loslaten. Daar zagen we best tegenop.” Haar echtgenoot knikt. “Het is voor iedereen goed dat dit zo geleidelijk is gegaan. En in het weekend komt hij nog thuis. Dan is hij door het dolle heen, maar maandagochtend gaat hij ook opgewekt weer weg. Het scheelt voor ons een hoop dat je weet dat er ergens anders goed voor hem gezorgd wordt en dat hij er niet tegenin gaat. En hij heeft een plekje waar veel mensen jaloers op zouden zijn. Zo mooi!”

Terugkijkend op het hele verhuisproces benadrukt Jan van de Krol hoe fijn ze begeleid zijn door de Rozelaar. “Ik weet van Philip (directeur-bestuurder Rozelaar, red.) dat ze er veel werk aan hebben gehad om de nieuwe woonlocatie van de grond te krijgen. Petje af. Ook voor hoe we helemaal zijn meegenomen in het proces. Als je vragen had, wist je wie je moest bellen, je kon altijd overleggen, we kregen nieuwsbrieven. Dat is zo fijn! Ook nu wordt er nog steeds aan ons gedacht. Laatst belde een begeleider voor het feest op 20 oktober. Met de vraag of dat niet te druk was voor Henk, omdat hij ’s avonds ook ging bowlen. ‘Jullie kennen hem het beste’, zei ze. Henk kan dat prima aan, maar alleen al dat eraan gedacht wordt om met ons te overleggen. Daaraan merk je: het is hun werk, maar ze doen het uit liefde.”

kleren. Iedereen deed wat. Ze vinden het mooi voor Henk dat hij z’n eigen plek krijgt.”

Nu Henk is verhuisd, breekt er ook voor zijn ouders een nieuw hoofdstuk aan. “Het is goed zo”, zegt moeder Eef. “Het is niet van ‘daar zitten we dan’. Het geeft meer rust, daar keek ik wel

Inrichting

Na de oplevering van de nieuwe woonlocatie moest er nog veel gebeuren. Wat te denken van de inrichting van zo’n groot complex? Hoe zorg je dat 27 bewoners daarin het gewone leven ervaren? Jelle-Yde Hiemstra was daar als voorzitter van de werkgroep Inrichting medeverantwoordelijk voor.

“Met de werkgroep zijn we in oktober 2021 gestart”, zegt Jelle-Yde. “Het was onze taak om na te denken hoe we de drie huiskamers en algemene ruimtes bewonersgericht konden inrichten. We hebben ideeën op papier gezet en een presentatie gemaakt van hoe we elke ruimte voor ons zagen qua kleuren en materialen. Daarbij hebben we hulp ingeschakeld van Visio. Zij zijn gespecialiseerd in een verlichtingsplan en een kleurenindeling voor slechtziende bewoners. Daarna hebben we een prioriteitenlijst gemaakt. Producten met een lange levertijd zoals meubels en raambekleding kregen prioriteit.”

Carla Saathof, teamleider van de nieuwe woonlocatie, vult aan: “Belangrijk was ons plan van eisen, met twee doelstellingen. Allereerst een huiselijke sfeer. Geen klinische ruimte, maar juist warme tinten. En ook eigenheid per verdieping. Ten tweede was functionaliteit belangrijk.

De inrichting moest voldoen aan wat de bewoners nodig hebben. Bijvoorbeeld leuning aan twee kanten van de stoel en meubels waarbij ze makkelijk kunnen reiken.”

“De inrichting moest voldoen aan wat de bewoners nodig hebben”

Qua levertijden en begroting was het een spannend project. “Alle credits naar Jelle-Yde”, zegt Carla. “Hij heeft het fantastisch gedaan. Zelf is Jelle-Yde vooral trots dat alles op tijd gerealiseerd is. “Het was een heel leuk moment voor onze werkgroep toen alles geleverd werd. Dan zie je ineens alle ideeën daar staan. In een eerdere fase was het leuk dat bewoners mee gingen winkelen. Dat ze iets uitzochten en dat je kunt zeggen: ‘neem maar mee, het is jouw huis’. En nu wonen ze er en zeggen ze: ‘kijk, dat heb ik toen uitgezocht’.”

Directeur-Bestuurder Marieta Peek (WSB), Directeur-Bestuurder Philip Miedema (Rozelaar) en bewoner Renate

Een stabiele samenwerking met de Rozelaar

“Onze investeringen wegen we zorgvuldig af”

Een lange adem. Dat was nodig voor de nieuwbouw van de woonlocatie aan de Irishof. Het begon met een ontwikkelvraag van de Rozelaar, die gehoor vond bij Woningstichting Barneveld. Vanuit hun maatschappelijke rol gingen ze de uitdaging aan. Voor Marieta Peek-Marlet, directeur-bestuurder van de woningcorporatie, is het belang helder: “Het past in onze missie: ‘Samen gaan we voor prettig wonen, nu en in de toekomst’.”

Marieta is sinds 2021 directeur-bestuurder van Woningstichting Barneveld, maar kent de geschiedenis van het nieuwbouwproject. “Al voor 2017 is er locatieonderzoek gedaan. De Rozelaar kwam bij ons met een ontwikkelvraag. Aan de ene kant was er behoefte aan groei, mede door de wachtlijsten. Aan de andere kant zochten ze vervanging voor woonlocatie het Gasthuis. De locatie aan de Irishof hadden ze al op het oog. Dat was een braakliggend terrein en een doorn in het oog voor de omgeving. Ook de Rozelaar keek er vanuit de Rozenstraat op uit.”

Maatschappelijke opgave

Voor de Rozelaar was nieuwbouw dus een combinatie van het waarmaken van groei en vervanging van een oudere woonlocatie. Maar nieuwbouw gaat niet zonder een partij als Woningstichting Barneveld. Zij zijn eigenaar van de woonlocatie. “Dit soort ontwikkelingen zijn financieel altijd een uitdaging”, geeft Marieta aan. “Tegelijkertijd past het in de maatschappelijke opgave die we hebben; zorgen voor kwalitatief goede en duurzame woningen tegen een zo betaalbaar mogelijke prijs voor huurders met een bescheiden inkomen. Je weegt de wensen en behoeften af tegenover wat haalbaar is. Dat blijft een enorme uitdaging in deze tijd. Des te fijner dat we kunnen zeggen dat het gelukt is! Op 6 december 2018 ondertekenden we de samenwerkingsovereenkomst. Daarmee hebben we gezegd: we gaan ervoor. Daarna volgde een fase van procedures, met de bestemmingsplanwijziging en de aanvraag omgevingsvergunning. Eind 2020 hebben we de huurovereenkomst ondertekend met elkaar.”

Betrouwbare partij

Woningstichting Barneveld is ook eigenaar van de woonlocaties Iris, Vlinder en Rozenhof. De samenwerking met de Rozelaar is dus niet nieuw.

“Voor ons is het belangrijk om bij zo’n nieuwbouwproject samen te werken met een stabiele, betrouwbare partij”, benadrukt Marieta. “De Rozelaar heeft een langjarig huurcontract afgesloten, dat geeft zekerheid. Daarnaast is het toekomstbestendig gebouwd. Dat betekent duurzaam, maar ook multifunctioneel. Mocht de Rozelaar zich ooit terugtrekken, dan kunnen er ook andere doelgroepen vanuit de sociale huur in het gebouw wonen.”

Het bouwproces

In januari 2021 begon de sloop op het terrein, waarna in de zomer van dat jaar de bouw van woonlocatie aan de Irishof kon beginnen. Wat was de rol van Woningstichting Barneveld in het bouwproces? “Echt een spin in het web”, geeft Marieta aan. Onze projectleiders hielden toezicht op de bouw, in nauwe samenwerking met de vastgoedbeheerder van de Rozelaar. Er was een driehoek tussen ons, de Rozelaar en de aannemer (Van Wijnen, red.). De bouw is voorspoedig verlopen. Ik denk dat we ook blij mogen zijn dat de bouw klaar is, als je nu de schaarste van materialen ervaart. Daar hebben we nauwelijks last van gehad.

Afwegingen maken

De realisatie van woonlocatie aan de Irishof is volgens Marieta een goed voorbeeld van wat er ontstaat door samenwerking en verbinding. “We zitten in een wooncrisis. In Barneveld moet je gemiddeld zo’n acht jaar ingeschreven staan om kans te maken op een sociale huurwoning. Dat is lang. Als corporatie zijn we er voor iedereen met een bescheiden inkomen. Onze investeringen wegen we daarom zorgvuldig af, samen met onze maatschappelijke partners als de gemeente, de huurdersvereniging, diverse zorg -en welzijnspartijen maar ook belangrijke leveranciers. Telkens stellen we onszelf de vraag: wat is voor sociaal wonen in Barneveld het belangrijkste? Waar moet het geld naar toe? Als je het een doet, kan het ander (even) niet. Het is belangrijk om dat goed uit te kunnen leggen.”

Oplevering

Op 4 juli jl. werd de nieuwe woonlocatie opgeleverd. Een heuglijk moment, waar de directeur-bestuurder van Woningstichting Barneveld met plezier op terugkijkt: “De intense blijdschap van de bewoners dat ze hier een plek voor zichzelf krijgen, daar krijg je het wel warm van. Hun reacties zijn zo eerlijk en puur. Ook als ze iets niet mooi vinden. Maar iedereen was heel positief, dat was mooi om te ervaren.”

EEN DAG UIT HET LEVEN VAN *Renate Beeuwkes*

Tot september woonde Renate bij haar ouders in Veenendaal. Nu heeft ze haar eigen gloednieuwe appartement aan de Irishhof. Een grote verandering in het leven van Renate en van haar ouders. Hoe zien haar dagen er nu uit en hoe kijkt ze terug op het verhuizen?

's Ochtends

Op een werkdag word ik om 7.30 uur wakker gemaakt. Best een beetje vroeg. Daarna ontbijten we met de groep, met z'n negenen. Om 9.00 uur moet ik op het werk zijn bij Dagbesteding Creatief. Fijn dat ik er zo naartoe kan lopen! We gaan gelijk aan de slag; stempelen, schilderen, vlaggen maken. Voor de vlaggen doe ik het knippen en spelden, dat is heel precies werk. De vlaggen zijn voor een bedrijf dat boomhutten maakt. Onze vlaggen gaan zelfs naar België en Duitsland.

's Middags

Om 12.00 uur eten we een broodje met z'n allen op het werk. Daarna gaan we vaak nog even wandelen. Toen mijn appartement net klaar was, waren mijn ouders er elke dag om te klussen. Kon ik mooi in de pauze even komen kijken! Om 13.00 uur gaan we weer werken tot ongeveer 15.00 uur. Dan ruimen we op en drinken we nog even koffie met elkaar. Eerder ging ik dan altijd met de bus naar huis, nu loop ik er zo naartoe. We drinken dan met z'n allen wat in de huiskamer. Net als op mijn werk vind ik het thuis ook leuk om te knutselen. Het liefst doe ik dat de hele dag door, zelfs in de pauze. Breien, punniken, kaarten plakken. Ik ben nu al bezig voor Kerst.

's Avonds

Ook het avondeten is met de hele groep. Ik lust gelukkig heel veel. Het liefst macaroni, spaghetti of pizza. 's Avonds ben ik vaak in m'n eigen appartement. Ik lees dan kinderboeken of ik kijk Bassie en Adriaan. En muziek luisteren doe ik graag! Andre Rieu en Gerald Troost vind ik mooi, orgelmuziek niet. Op maandagavond heb ik catechisatie en op donderdagavond gaan we met een groepje naar de sportschool. En op woensdag ben ik vrij, dan krijg ik vaak visite. Meestal ga ik om 20.30 uur naar bed. Er komt dan altijd iemand van de begeleiding langs om nog even te kletsen.

Over het verhuizen

Mijn ouders, broertje en zusje hebben flink geklust. Zelf heb ik ook meegeholpen. Ik had veel zin om alles in te richten, want ik wist precies hoe ik het wilde hebben. Nu heb ik het vrolijkste appartement van iedereen, met een gele woonkamer, een roze slaapkamer en een rode keuken. Ik ben heel trots hoe het eruitziet. De verhuisdag was wel spannend. Mijn spullen van thuis gingen in dozen mee met m'n ouders, de nieuwe meubels werden gebracht. Alleen mijn nieuwe bed was niet op tijd! Gelukkig is dat nu geregeld. Wel was het even wennen in het begin. De eerste nacht lag ik heel lang wakker door de nieuwe omgeving. Nu gaat dat goed. Op woensdag of op zaterdag ga ik graag met m'n ouders naar de kringloopwinkel. Voor kleren, boeken en wol, maar ook voor leuke dingen voor de inrichting.

De verhuizing door de ogen van de ouders

Dirk en Esther Beeuwkes: "De voorbereiding op de verhuizing ging geleidelijk. Renate zocht zelf alles uit: van het servies van Amsterdam Blond tot alle meubels. Bij iedere stap van de bouw gingen we kijken en maakten we foto's. En van de Rozelaar kregen we nieuwsbrieven. Waar we het meest tegenop zagen, was om haar achter te laten bij de Irishhof. Zij in Barneveld, wij in Veenendaal. De dag van de verhuizing was daarom het moeilijkste. Dan realiseer je je pas wat het inhoudt. Het loslaten gaat niet in een dag, daar zitten we nog middenin. Het maakt het wel makkelijker om haar bij de Irishhof achter te laten omdat we weten dat God ook bij haar is en nog beter voor haar zorgt dan wij kunnen. De leiding doet er ook alles aan om er voor Renate een thuis van te maken."

In de aanloop naar de verhuizing en ook daarna waren er honderd dingen om te regelen. “Deels ad hoc en deels voorzien”, zegt Dick. “Het is wel normaal gegaan. Je hebt altijd dingen die je vooraf niet bedenkt, dat hoort erbij. Installaties zijn ook anders dan op andere locaties. Zoals de brandmeldinstallatie waar ik verantwoordelijk voor ben. Daar moest ik me eerst in verdiepen voordat ik de collega’s erover kon instrueren.”

Dat Dick in zijn functie vooral wordt ingeschakeld als er een probleem is, vindt hij niet erg. “Daarvoor zit ik hier”, zegt hij nuchter. “Het gaat erom bij elk probleem in een oplossing te denken. Natuurlijk kunnen we niet zomaar iets doen en moeten we op kosten letten, maar je moet altijd toewerken naar een oplossing. We wilden dat iedereen op 2 september kon verhuizen, dus daar doe je het voor.”

Inmiddels zijn alle appartementen bewoond en breekt er voor Dick ook een nieuwe periode aan. “De meeste punten zijn afgehandeld. Als er nu iets is, valt het onder het reguliere onderhoud van de woonlocaties. In de winter komen we misschien weer andere dingen tegen, omdat je in dit nieuwe gebouw anders met energie om moet gaan dan in het Gasthuis. Er is nu vloerverwarming en warmteterugwinning.

Het is een andere manier van wonen. Dat vraagt van mij verdieping in die technieken. Interessant, maar ook wennen voor iedereen.”

al voorzien dat er die fase begeleiding ter plekke nodig was. “Alle bedrijven die aan de slag gingen, zoals voor telefonie en woninginrichting, moesten een aanspreekpunt hebben. Dat was ik. En er waren een hoop kleinere klussen die gedaan moesten worden. Dat deed ik zelf of ik schakelde een

“Je moet altijd toewerken naar een oplossing”

timmerman in. Eigenlijk heb ik de gaten dichtgelopen tussen voortraject en ingebruikname.”

Een lamp kapot, iets regelen voor een verbouwing of de brandmeldinstallatie repareren. Als er op technisch gebied iets opgelost moet worden, dan weet iedereen bij de Rozelaar Dick van Engelenburg te vinden. Hij werkt al bijna acht jaar als vakman Techniek & Onderhoud. Bij de nieuwbouw van de Irishhof was hij nauw betrokken tussen oplevering en verhuizing. “Het is nodig dat je er elke dag bent.”

Na de oplevering begin juli braken er drukke zomermaanden aan voor Dick. Met zijn ervaring in de bouw had Dick

Corrie van Veldhuizen begon vorig jaar als zorgcoördinator bij het Gasthuis. Ze wist toen al dat de verhuizing naar de woonlocatie aan de Irishhof een kwestie van tijd was. Hoe zijn de bewoners en verwanten voorbereid op de verhuizing? En hoe bevalt deze nieuwe woon- en werkomgeving van de Rozelaar? “Het voelt alsof je vanaf nul begint.”

Signaleren, observeren en rapporteren. Dat is de rol van een zorgcoördinator. “Dat is geen solotaak”, verzekert Corrie. “Maar de uitvoering ligt bij mij. Dat betekent veel contact met bewoners, hun familie, het werk en de gedragsdeskundige over zorginhoudelijke zaken. Alles wat nodig is rondom goede zorg voor een bewoner.”

Een verhuizing is een grote verandering die om goede begeleiding vraagt richting bewoners en verwanten. Hoe pak je zo iets aan? “We hebben het juist eenvoudig gehouden”, zegt Corrie. In mei hebben we drie kennismakingsavonden georganiseerd, voor elke verdieping een avond.

Daarvoor werden de bewoners, familie en het team uitgenodigd. Verder hebben we een grote plattegrond gemaakt met onder meer een stukje behang erin, een stukje pvc en een pasfoto bij elk appartement. Zo kon iedereen zien wie de buurman of buurvrouw zou worden. Dat was de grootste voorbereiding. En we hebben tien dagen voor de verhuizing een afstreekkalender opgehangen. Daar maakten we elke dag een feestje van. Dit was genoeg voorbereiding. De bewoners zijn namelijk veel makkelijker en flexibeler dan we soms denken.”

Corrie kijkt met tevredenheid terug op het verhuisproces en zeker op de dag van de verhuizing. Nu iedereen er woont en werkt, is het best wennen. “Het is totaal anders dan het Gasthuis. Er is een andere samenstelling van bewoners en begeleiders. Dus je hebt te maken met een nieuwe woongroep, een nieuw team en een nieuw pand. Daardoor voelt het alsof je vanaf nul begint. Maar dit pand is de kers op de taart, de huiskamers zijn schitterend en het is fijn dat we meer ruimte hebben. Aan mij en de rest van het team om wel het korte lijntje te houden met de bewoners, juist in zo’n grotere omgeving.”

Als het over korte lijntjes gaat, dan benadrukt Corrie hoe belangrijk het is om nauw contact te houden met ouders en verwanten. “Ik heb zelf een zoon met een beperking, dus ik weet waar zij doorheen gaan. Ze geven wel hun kind uit handen. Dan is het heel fijn als je ‘s avonds even belt met ‘ze ligt lekker te slapen’ of in de ochtend met ‘ze is goed opgestaan’. Zeker in de eerste weken na zo’n verhuizing is dat heel belangrijk.”

“Bewoners zijn veel flexibeler dan we denken”

Van idee tot laatste verhuisdooos en verder.

Eerste plannen

De plannen om op deze locatie een woonlocatie van de Rozelaar te bouwen zijn er al meerdere jaren. In 2017 is er een locatieonderzoek geweest. In 2018 werd dan eindelijk de samenwerkingsovereenkomst getekend.

DECEMBER 2018 Samenwerkingsovereenkomst

In de jaarstukken van 2018 stond het volgende: De wachtlijst voor wonen is groot. Eind 2018 zijn is een samenwerkingsovereenkomst getekend met de Woningstichting Barneveld (WSB) voor uitbreiding. Door de inzet van WSB, gemeente en provincie kan in 2021 een nieuwe locatie gerealiseerd worden aan de Amersfoortsestraat in Barneveld. Vele jaren is hierover gesproken. Het is dan ook zeer verheugend dat dit nu gerealiseerd wordt.

18 MAART 2022 Hoogste punt

Een feestelijke dag op de bouwplaats van de nieuw te bouwen woonlocatie aan de Irishof. Bewoners en betrokkenen kwamen bij elkaar om het bereiken van het hoogste punt samen te vieren. Het hoogste punt werd eigenlijk eind januari al bereikt, maar vanwege de toen geldende corona-maatregelen kon het niet écht gevierd worden. Dat kon nu wel!

4 JULI 2022 Oplevering

De Rozelaar kan starten met de inrichting van hun nieuwe woonlocatie aan de Irishof in Barneveld. Philip Miedema, Raad van Bestuur van de Rozelaar, ontving vandaag de sleutels van het appartementencomplex uit handen van Marieta Peek-Marlet, directeur-bestuurder van Woningstichting Barneveld. In september 2022 nemen de bewoners hun intrek in dit nieuwe gebouw in het centrum van Barneveld.

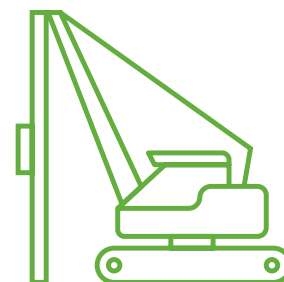
20 AUGUSTUS 2022 Sleuteloverdracht

Op zaterdag 20 augustus was het eindelijk zover, alle bewoners kregen de sleutel van hun appartement. Wat een feestje was het en een mooie mijlpaal dat alle bewoners heel officieel een lintje doorknipten en er een sleutel werd overhandigd.

DECEMBER 2019 Groen licht voor nieuwbouwplan

De gemeente Barneveld gaat in principe akkoord met het plan van Woningstichting Barneveld en Stichting de Rozelaar om aan de Amersfoortsestraat, in het centrum van Barneveld, een nieuw complex met 27 appartementen te bouwen. Het plan past binnen de visie van de gemeente voor sociale woningbouw en inbreiding.

23 JUNI 2021 Bouwstart

De Rozelaar en Woningstichting Barneveld hebben woensdag 23 juni op feestelijke wijze stilgestaan bij de bouwstart van een appartementencomplex aan de Amersfoortsestraat in Barneveld.

JANUARI 2021 Sloop van oude leerlooierij begonnen

De Firma Vink is afgelopen week aan de Amersfoortsestraat in Barneveld begonnen met de voorbereidingen voor de sloop van de voormalige leerlooierij van de familie Schueler.

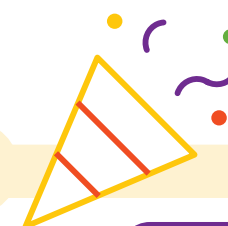

2 SEPTEMBER 2022 Verhuizing bewoners Gasthuis

Wat ging er veel geregeld aan vooraf. Wat moest er veel ingepakt worden. Toen het eindelijk zover was, reden de verhuizers af en aan. Op vrijdag 2 september was het zover en verhuisden alle bewoners van het Gasthuis naar hun nieuwe appartement. In de weken daarna volgende de andere bewoners.

20 OKTOBER 2022 Openingsfeest

Op donderdag 20 oktober was het feest; het officiële openingsfeest van de Woonlocatie aan de Irishof. Er zijn enorm veel partijen die hier hun steen(tje) aan hebben bijgedragen. We wilden ze graag bedanken en samen de opening van deze woonlocatie vieren.

Toekomst – plannen voor de komende 4 jaar

- Vanaf 1 november 2022 heeft de Rozelaar Woonlocatie de Voorde (Nijkerk) overgenomen. Hier wonen 11 bewoners met een verstandelijke beperking.
- Woonlocatie in Veenendaal
- Woonlocatie Barneveld voor mensen met een ernstig meervoudige beperking

**“Ik wil hier niet
meer weg, het is
echt heel mooi
geworden”**

Jan van Dam woonde jaren in het Gasthuis,
maar sinds begin september in de nieuwe woonlocatie. Hij is een echte Feyenoord-fan
en luistert graag naar muziek (o.a. Rolling Stones) in zijn appartement.